

Bruxelles, den 16. oktober 2024
(OR. en)

14554/24

Interinstitutionel sag:
2024/0251(NLE)

CCG 31

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	15. oktober 2024
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2024) 459 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne for deltagerne i OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter i forbindelse med den fælles holdning om kravet til minimumsudbetaling

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2024) 459 final.

Bilag: COM(2024) 459 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.10.2024
COM(2024) 459 final

2024/0251 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne for deltagerne i
OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter i forbindelse med
den fælles holdning om kravet til minimumsudbetaling**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne af deltagerne i OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet") i forbindelse med den af deltagerne fremlagte fremtidige fælles holdning om kravet til minimumsudbetaling.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter

Arrangementet er en gentlemanaftale, der har til formål at fastlægge en ramme for en ordnet anvendelse af offentligt støttede eksportkreditter. I praksis vil det sige, at der skabes lige vilkår (hvorved konkurrencen er baseret på de eksporterede varers og tjenesteydelsers pris og kvalitet og ikke på de finansielle betingelser, der stilles), samtidig med at der ydes en indsats for at fjerne støtte og handelsforvridninger i forbindelse med offentligt støttede eksportkreditter ("offentlig støtte"). Arrangementet trådte i kraft i april 1978 og er af ubegrænset varighed.

Arrangementet er administrativt forankret i OECD og modtager støtte fra OECD's kreditsekretariat. Der er dog ikke tale om en OECD-retsakt¹.

Den Europæiske Union – og ikke medlemsstaterne – er deltager i arrangementet, og teksten til arrangementet er blevet omsat til gældende EU-ret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011². Arrangementet er derfor juridisk bindende i henhold til EU-retten.

2.2. Deltagere i arrangementet:

Der er i øjeblikket elleve deltagere i arrangementet: Australien, Canada, Den Europæiske Union, Japan, Korea, New Zealand, Norge, Schweiz, Tyrkiet, Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater.

Deltagerne i arrangementet kan træffe afgørelse om ændringer af arrangementet, herunder om "fælles holdninger" i overensstemmelse med kapitel IV, punkt 5, i arrangementet. Afgørelser træffes ved konsensus, således at ændringer af arrangementet eller den fælles holdning ikke kan vedtages, hvis en deltager gør indsigelse.

Europa-Kommissionen repræsenterer Unionen med henblik på beslutningstagning, hvad enten det er på møder med deltagerne i arrangementet eller ved skriftlige procedurer.

En fælles holdning er et instrument i henhold til arrangementet, som giver deltagerne mulighed for undtagelsesvis at afvige fra bestemmelserne i arrangementet enten for så vidt angår en specifik transaktion eller midlertidigt for et ikke-specifikt antal transaktioner. Procedurerne for at nå til enighed om en fælles holdning er fastsat i arrangementets artikel 54-59. Fælles holdninger kan accepteres stiltiende ved skriftlig procedure, da en deltager, der forbliver stiltiende, anses for at have godkendt forslaget til fælles holdning. Det samme gælder for en deltager, der meddeler, at den pågældende ikke har taget stilling. Svar på et forslag til en fælles holdning skal i princippet indgives inden for 20 kalenderdage med

¹ Som defineret i OECD-konventionens artikel 5.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45).

mulighed for forlængelse med otte kalenderdage. OECD's eksportkreditsekretariat skal underrette deltagerne om, hvorvidt den fælles holdning blev accepteret, og den aftalte fælles holdning får virkning tre kalenderdage efter denne meddelelse.

2.3. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne

Der er i de seneste år blevet vedtaget flere fælles holdninger i forbindelse med den udbetaling, der kræves af købere i transaktioner i henhold til arrangementets regler. Den 5. november 2021 vedtog deltagerne en fælles holdning, som EU havde foreslået, og som sænkede kravet om udbetaling til 5 % (i modsætning til kravet om 15 %, jf. artikel 11, litra a), i arrangementet) og forhøjede den maksimale grænse for offentlig støtte til 95 % af eksportkontraktværdien (i modsætning til de 85 %, der er fastsat i arrangementets artikel 11, litra c)). Foranstaltningen blev valideret af deltagerne som et presserende og ekstraordinært skridt, der er nødvendigt for at reagere på den økonomiske afmatning som følge af covid-19-sundhedskrisen. Den fælles holdning fra 2021, der oprindeligt var gældende indtil den 4. november 2022, blev forlænget med yderligere et år og udløb således den 4. november 2023.

Den 14. december 2023 vedtog deltagerne en anden fælles holdning om kravet til minimumsudbetaling efter forslag fra Det Forenede Kongerige. Selv om begrundelsen for fleksibiliteten på tidspunktet for den fælles holdning i 2021 ikke længere fandt anvendelse, fremførte Det Forenede Kongerige, at der på tidspunktet for forslaget om en fælles holdning ikke desto mindre var specifikke vanskeligheder med hensyn til adgang til finansiering for offentlige/statslige købere i lav- og mellemlandslande, som f.eks. øgede rentesatser og fortsat inflationspres. Den fælles holdning, som finder anvendelse indtil den 13. december 2024, omfatter offentlig eksportkreditstøtte til transaktioner med statslige/offentlige indkøbere i kategori II-lande med en landerisikoklassificering mellem 5 og 7 som fastsat i artikel 22 i arrangementet. For sådanne transaktioner sænkes den krævede minimumsudbetaling til 5 % af eksportkontrakten, og den maksimale offentlige støtte, som deltagerne kan yde, hæves til 95 %.

I betragtning af det objektive behov for, at Unionen kan handle hurtigt og fleksibelt på internationalt plan efter forslag til en fælles holdning, foreslår Kommissionen, at Rådet giver Kommissionen mulighed for at fastlægge en holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne med deltagerne i OECD-arrangementet om offentligt støttede eksportkreditter i forbindelse med fremtidige fælles holdninger foreslået af deltagerne vedrørende kravet til minimumsudbetaling. Mere specifikt skal den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, være at afvise enhver fremtidig fælles holdning vedrørende den minimumsudbetaling, som en deltager i arrangementet foreslår, så længe den fælles holdning er af horisontal karakter og finder anvendelse på mere end én specifik transaktion.

EU mener ikke, at der bør ske en næsten permanent ændring af betingelserne i arrangementets regler for udbetaling gennem en konstant fornyelse af de fælles holdninger. I stedet bør en sådan justering behandles ved drøftelser mellem deltagerne. (Sådanne drøftelser blev indledt i marts 2023 og vil undersøge alle parametre for eventuelle ændringer af arrangementets regler om udbetaling. Et særskilt forslag fra Kommissionen til Rådets afgørelse om en sådan permanent ændring er under udarbejdelse).

På dette grundlag skal EU kunne afvise fremtidige forslag om at anvende proceduren med fælles holdning til yderligere at udvide fleksibiliteten. I betragtning af at den politiske kontekst på både internationalt plan og EU-plan sandsynligvis vil udvikle sig med tiden, finder den foreslåede afgørelse anvendelse indtil tre år efter vedtagelsen, hvorefter Rådet vil kunne revidere politikken som fastlagt i denne afgørelse.

3. RETSGRUNDLAG

3.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

3.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal der vedtages afgørelser om *"hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen"*.

Begrebet *"retsakter, der har retsvirkninger"* omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som *"vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"*³.

3.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Reglerne i en aftalt fælles holdning tilsidesætter kun reglerne i arrangementet for så vidt angår den transaktion eller de forhold, der er angivet i den fælles holdning. Mens de fælles holdninger er blød lovgivning for andre deltagere i arrangementet, udgør de fælles holdninger retsakter med retsvirkninger i medfør af artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF, hvori det hedder: *"De retningslinjer, som er indeholdt i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet"), finder anvendelse i Unionen. Teksten til arrangementet er knyttet som bilag til denne forordning."* Da deltagerne i arrangementet er nået til enighed om de fælles holdninger i henhold til artikel 54-59 i arrangementet under inddragelse af OECD's eksportkreditsekretariat, udgør de også retsakter, der er vedtaget af et internationalt organ som omhandlet i artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

3.2. Materielt retsgrundlag

3.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne.

3.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører den fælles handelspolitik. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207 i TEUF.

3.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9.

³ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af deltagerne i arrangementet, vil ændre arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter, som udgør bilag II til forordning (EU) nr. 1233/2011, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter godkendelsen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne for deltagerne i OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter i forbindelse med den fælles holdning om kravet til minimumsudbetaling

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Retningslinjerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet") er gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 og dermed gjort juridisk bindende i Den Europæiske Union⁴.
- (2) En fælles holdning er et instrument i henhold til arrangementet, som giver deltagerne mulighed for undtagelsesvis at afvige fra bestemmelserne i arrangementet enten for en specifik transaktion eller midlertidigt for et ikke-specifikt antal transaktioner, f.eks. med hensyn til minimumsudbetalingen i henhold til artikel 11, litra a), i arrangementet.
- (3) Deltagerne i arrangementet ("deltagerne") træffer ved skriftlig procedure afgørelse om fælles holdninger i overensstemmelse med kapitel IV, afdeling 5, i arrangementet. Fælles holdninger kan accepteres stiltiende ved skriftlig procedure, da en deltager, der forbliver stiltiende, anses for at have godkendt forslaget til fælles holdning. Det samme gælder for en deltager, der meddeler, at den pågældende ikke har taget stilling. Svar på et forslag til en fælles holdning skal i princippet indgives inden for 20 kalenderdage med mulighed for forlængelse med otte kalenderdage. Den korte tid, der er afsat til at reagere på et forslag om fælles holdning, kombineret med det faktum, at tavshed indebærer godkendelse, begrundet behovet for en rammeafgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne vedrørende de foreslåede fælles holdninger i den skriftlige procedure blandt deltagerne, da de foreslåede fælles holdninger, når der er opnået enighed herom, vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF —

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45).

- (5) I betragtning af den fremskyndede procedure, der er fastsat i arrangementet for at vedtage denne fælles holdning, er det i Unionens interesse, at sådanne holdninger fastlægges hurtigt på EU-plan for at gøre det muligt for Unionen effektivt at udøve sine rettigheder i henhold til arrangementet. Denne afgørelse fastsætter derfor en effektiv og fremskyndet procedure for fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne med hensyn til enhver fremtidig fælles holdning vedrørende den minimumsudbetaling, som foreslås af en deltager i arrangementet, så længe den fælles holdning er af horisontal karakter og finder anvendelse på mere end én specifik transaktion.
- (6) EU mener ikke, at der bør opnås en næsten permanent ændring af betingelserne i arrangementets regler for udbetaling gennem en konstant fornyelse af de fælles holdninger. I stedet bør en sådan justering behandles ved drøftelser mellem deltagerne. På dette grundlag fastsættes det i denne afgørelse, at EU som hovedregel bør være i stand til at afvise fremtidige forslag om at anvende proceduren med fælles holdning til yderligere at udvide fleksibiliteten i forbindelse med reglerne om udbetaling i artikel 11, litra a), i arrangementet.
- (7) Hvis det under drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe om eksportkreditter konkluderes, at en afvigelse fra den holdning, der er fastlagt i denne afgørelse, er hensigtsmæssig, har Kommissionen altid mulighed for at forelægge et forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, og som afviger fra den holdning, der fastlægges i denne afgørelse. Denne afgørelse berører ikke Kommissionens ret til også på eget initiativ at fremsætte et forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, som afviger fra den generelle holdning, der er fastsat i denne afgørelse.
- (8) For at sikre, at Rådet kan vurdere og, hvor det er relevant, revidere politikken i denne afgørelse regelmæssigt, samt i den ånd af loyalt samarbejde mellem Unionens institutioner, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, i TEU, bør denne afgørelse revideres regelmæssigt.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i den skriftlige procedure af deltagerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter for så vidt angår fremtidige forslag fra andre deltagere om fælles holdninger vedrørende kravet til minimumsudbetaling, er at afvise enhver fremtidig fælles holdning, der forelægges af en deltager i forbindelse med kravet til minimumsudbetaling i henhold til artikel 11a, litra b), i arrangementet, hvis den fælles holdning er af horisontal karakter og finder anvendelse på mere end én specifik transaktion.

Artikel 2

Kommissionen fremsender i tilstrækkelig god tid inden hvert møde for deltagerne et dokument med forslag til fælles holdninger, jf. artikel 1, som skal drøftes på dette møde, til Rådets arbejdsgruppe om eksportkreditter med henblik på drøftelse.

Artikel 3

Denne afgørelse vurderes og revideres, hvor det er relevant, af Rådet på forslag af Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af denne afgørelse.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes indtil tre år efter dens vedtagelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*